

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria Pijuan Canadell

Enric ANGLADA FORS (Ponent)

Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, vint-i-u de gener del dos mil vint.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 600052/2019 seguida per un presumpte delictes major d'estafa qualificada que tingui com a objecte l'habitatge.

Acusat:

L.M.D.B., nascut el dia 19 de març de 1995 a Amarante (Portugal), fill de Maria Adelaide, de nacionalitat portuguesa i sense antecedents penals, amb domicili a Escaldes-Engordany (Principat d'Andorra), i defensat per la Lletrada Sra. Esther DOMÍNGUEZ ROMERO.

Part acusadora:

El Ministeri Fiscal, representat pel Sr. Ivan ALÍS SALGUERO.

Magistrat ponent: Sr. Enric ANGLADA FORS.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: En data 4 d'abril de 2018, el processat L.M.D.B., nascut el dia 19 de març del 1995, de nacionalitat portuguesa i sense antecedents penals, que ja havia mantingut diverses converses via whatsapp amb F.A.D.S. als efectes de llogar-li un pis, fou contactat, per indicació d'aquesta, pel perjudicat R.C.S. per tal de saber si podia llogar-li un pis situat a Andorra la Vella, que resultà no ésser de la seva propietat.

El dia 8 d'abril de 2018, el processat D.B. i el perjudicat C. varen quedar per poder visitar el pis, acordant després de l'encontre un lloguer de 350 € mensuals, més el pagament d'altres 350 € en concepte de fiança.

El dia següent, ambdós es varen trobar de nou al Carrer Prat de la Creu, a la part inferior de l'edifici del Consell General, on el perjudicat C. va lliurar la suma de 700 € al processat pels conceptes ans mencionats, concretant que l'endemà el perjudicat aniria al pis on el processat li lliuraria un contracte i les claus.

El processat ha anat donant llargues al perjudicat C., no entregant-li la possessió de l'immoble, ni retornant-li els diners, tot i haver-li estat reclamats en diverses ocasions.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets constitutius d'un delicte major d'estafa qualificada que tingui com a objecte l'habitatge, tipificat a l'article 209.1.a) del Codi Penal, del que n'estima responsable en concepte d'autor el processat L.M.D.B., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. Demana que s'imposi al processat la pena de dos anys de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, i la pena complementària de multa de 3.000 €, així com el pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil, de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, B. haurà d'indemnitzar a R.C.S. en la quantitat de 700 €.

En l'acte de la vista oral, modifica la seva qualificació provisional pel que fa a la penalitat, doncs a l'haver realitzat últimament fets similars, aprofitant-se de diferents persones amb precarietat econòmica, demana que de la pena de dos anys de presó sol·licitada, li'n sigui imposada part ferma. Pel que fa a la resta, eleva a definitives les seves conclusions provisionals.

RESULTANT TERCER. La lletrada Sra. Esther DOMÍNGUEZ ROMERO, designada per la defensa del processat L.M.D.B., no es mostra

d'acord amb el relat de fets efectuat pel Ministeri Fiscal, considerant que l'assumpte s'inicià per la no devolució d'un préstec de 700 € i un malentès, ja que D.B. va destinar els 700 € per un deute que tenia amb la propietària del pis i la idea de l'encausat era que al donar-li R.C.S. els diners ell havia de comentar a la propietària que aquest li havia deixat els 700 €, i aleshores l'havia de posar en contacte amb aquella per poder optar al pis. Tot i que D.B. insisteix que es tracta d'un préstec, reconeix també que no li va reemborsar els diners lliurats, i que no ho feu perquè patia una mala situació econòmica, per la qual cosa no se'l pot considerar responsable del delictes major d'estafa qualificada que tingui com a objecte l'habitatge de l'article 209.1.a) del Codi Penal, pel que demana la seva absolució. Tanmateix estima que la pena de multa sol·licitada pel Ministeri Fiscal excedeix de la quantia prevista a l'article 209.2 del Codi Penal. Subsidiàriament, considera que el seu defensat podria ser autor responsable d'un delictes menor d'apropiació indeguda de l'article 213 del Codi Penal, pel que demana una pena de quatre mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys. Pel que fa a la responsabilitat civil el processat D.B. ha d'indemnitzar al perjudicat R.C.S. en l'import de 700 €.

En l'acte de la vista oral, ratifica el seu escrit de qualificació provisional, afegint altra petició subsidiària, en el sentit que si el Tribunal considera constituït el delictes d'estafa pel que ve acusat el seu defensat, demana que se li imposi només una pena de quatre mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

RESULTANT QUART. En data 23 d'octubre del 2019 es publicà al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el Decret d'Indult atorgat per SS.EE. els Coprínceps d'Andorra el dia 18 d'octubre del 2019, de sis mesos per les penes de presó imposades pels tribunals, per raó de delictes o de contravencions penals comesos en data anterior al dia 13 de setembre del 2019, en els termes allí estipulats.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes major d'estafa qualificada que tingui com a objecte l'habitatge, tipificat a l'article 209.1.a) del Codi Penal, ja que del relat fàctic resulta amb força d'evidència l'existència de tots els elements configuradors del referit tipus penal, a l'haver aconseguit l'acusat, mitjançant engany, que una tercera persona realitzés un acte de disposició patrimonial en el seu perjudici, referent a un bé de primera necessitat, com és l'habitatge.

CONSIDERANT SEGON. El processat L.M.D.b. és penalment responsable, en concepte d'autor, de l'il·lícit penal ans esmentat, per haver realitzat personalment els fets que l'integren, de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, com ha quedat plenament acreditat amb la prova practicada a l'acte del judici oral i singularment pel testimoniatge de la senyora F.A.D.S., que també havia volgut llogar el pis a l'encausat D.B., el qual li manifestà que ell era el propietari del referit pis, però com que li va demanar un avançament del lloguer sense ni tan sols ensenyar-li el pis, ella va dir que ja s'ho pensaria, passant el contacte del processat a un conegut seu, de nom R., que estava en una residència i que degut a que li apujaven força el lloguer diari que pagava, buscava un pis que no fos massa car. L'anomenat R., que resultà ser el perjudicat R.C.S., va quedar amb l'acusat D.B. per veure el pis, sense que li digués que ell no era el propietari, demanant-li 350 € mensuals de lloguer, més altres 350 € en concepte de fiança, és a dir un total de 700 €, que el senyor C. portà a D.B. el dia següent, després de fer-li aquest els dos corresponents rebuts, els quals si bé consten signats per ell -com ha reconegut-, ho feu utilitzant uns cognoms que no eren els seus (foli 43), quedant pendent que li lliurés el contracte i les claus de l'habitatge, cosa que no realitzà, com tampoc li ha retornat els diners al seu dia entregats.

La versió del processat que els 700 € que li va lliurar C. provenien d'un préstec, resulta totalment inversemblant, doncs és evident que no es deixen diners a canvi de res i a una persona que ni tan sols coneixes, quan aitals diners anaven destinats precisament a abonar el lloguer del pis on vivia D.B., pel quin pagava 550 € a la propietat i que era el mateix que li ensenyà com a propi al perjudicat C., del qual se n'aprofità, atesa la necessitat d'habitatge que tenia i la precarietat econòmica en que es trobava.

Endemés, el processat D.B. va procedir de la mateixa manera en altres ocasions, és a dir, oferint pisos que no eren de la seva propietat, per cobrar uns diners i després d'anar donant llargues, no entregar l'habitatge ni retornar els diners rebuts, com resulta no sols pel fet d'haver estat condemnat just una setmana abans de la vista oral per uns fets similars succeïts amb posterioritat als aquí enjudiciats, sinó també pel testimoni de l'agent de policia PO228 en el plenari, el qual exposà que: *“sap que el van detenir la setmana passada, li va prendre declaració per aquest cas i al dossier en menciona un altre cas amb una companya seva. Ell sabia de que anava la història i va lligar caps i va veure que estava enredant a gent”,* explicitant seguidament que: *“en el mateix període de temps dels whatsapps del denunciante va veure que per dates coincidien que li volia llogar un pis on ell estava vivint amb una noia brasilera, i parlant amb la noia per un altre cas li va dir a la noia que marxés i va anar al pis que tenia a Escaldes i com que no tenia la clau la noia, perquè el xicot li va*

prendre..., al trobar-se'l tancat va fer canviar el pany i hi havia una altra noia a qui el processat li havia llogat el pis".

Aquests mitjans probatoris demostren de forma palmària que ens trobem davant del delictes major d'estafa privilegiada pel que ve acusat D.B. i no del delictes menor d'apropiació indeguda invocat per la seva defensa.

CONSIDERANT TERCER. No concorren en el processat circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal.

CONSIDERANT QUART. A efectes de determinació de la penalitat, el Tribunal ha de tenir en compte, de conformitat al que estatueix l'article 56 del Codi Penal, la gravetat del fet, com també les circumstàncies personals del processat, pel que, corresponent-li al delictes comés per aquest una pena d'un a cinc anys, s'estima adequat, donada la situació concurrent en el supòsit d'autes, imposar a l'acusat D.B. la pena d'un any de presó, dels quals nou mesos fermes i la resta condicional qualificada a indemnitzar a la víctima en el termini d'un any, sense que es consideri adient imposar-li la pena de multa, tot i ser interessada pel Ministeri Públic, atesa que la mateixa és potestativa, com resulta del disposat a l'article 209.2 del Codi Penal.

A la pena imposada li serà d'aplicació el benefici de l'indult de sis mesos atorgat SS.EE. els Coprínceps d'Andorra el dia 18 d'octubre del 2019, en no trobar-se L.M.D.B. en cap dels supòsits d'exclusió previstos en dita disposició.

CONSIDERANT CINQUÈ : Tot responsable criminalment d'un il·lícit penal ho és també civilment, d'acord amb el que estatueix l'article 90 del Codi Penal, havent, per tant, d'indemnitzar el processat a R.C.S. en la quantitat de 700 €.

CONSIDERANT SISÈ : D'acord amb el què disposen els articles 100.2 del Codi Penal i 174, 175 i 181.1 c) del Codi de Procediment Penal, procedeix imposar a L.M.D.B. el pagament de les despeses processals causades.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà,

DECIDIM:

CONDEMNAR L.M.D.B., com a responsable penalment, en concepte d'autor, d'un delict major d'estafa qualificada que tingui com a objecte l'habitatge, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena d'UN ANY DE PRESÓ, dels quals NOU MESOS FERMS i LA RESTA CONDICIONAL QUALIFICADA A INDEMNITZAR A LA VÍCTIMA EN EL TERMINI D'UN ANY, amb aplicació del benefici de l'indult de sis mesos atorgat SS.EE. els Coprínceps d'Andorra el dia 18 d'octubre del 2019. Així mateix se'l condemna al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil l'acusat L.M.D.B. haurà d'indemnitzar al perjudicat R.C.S. en la quantitat de SET-CENTS EUROS (700 €).

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal, en un termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.